

Laia Vives: La campiona de la classe es retira

Considerada una de les millors porteres d'hoquei del món, la gironina Laia Vives es retirarà amb 30 anys

Laia Vives: La campiona de la classe es retira

A casa dels Vives, de Santa Coloma de Farners, els fills van arribar amb un estic d'hoquei sota el braç, a més d'un pa. En Pol juga al Palafrugell, amb qui va celebrar dissabte l'ascens a l'OK Lliga [<http://www.diaridegirona.cat/tags/ok-lliga.html>]; l'Oriol és al Breganze, a Itàlia, i la Laia ha desenvolupat pràcticament tota la seva carrera al Voltregà. Ara una de les millors porteres del món ha dit prou. Plegarà amb 30 anys a finals d'aquesta temporada després d'haver-ho guanyat tot. I, en aquest cas, tot no és un adverbi gratuït: cinc Copes d'Europa (2008, 2011, 2013, 2016 i 2017), cinc Lligues, 6 Copes de la Reina, cinc campionats d'Espanya i Lligues Catalanes, amb el Voltregà, el seu club de tota la vida, i a més a més un Mundial i un Campionat d'Europa amb la selecció espanyola. Setze temporades després, va arribar a Sant Hipolit amb 14 anys, havent-se format al Farners, Laia Vives es planteja

altres reptes, esportius, professionals i personals. Tot i admetre que «no sap» com reaccionarà quan l'hoquei deixi un buit en la seva vida.

S'hauran acabat, així, els viatges tres vespres a la setmana a Sant Hipolit per entrenar. Primer amb els pares fent-li de taxista, quan encara estudiava a l'institut de Santa Coloma. Després, quan va passar a fer la carrera de Magisteri a Girona, usant l'autobús, i des dels 19, conduint el seu cotxe. És, confessa, un dels seus «moments personals» quan condueix camí de l'entrenament, o torna cap a casa, a Santa Coloma, donant per tancada una jornada que ha començat a primera hora del matí a l'escola: Vives és professora de cinquè de Primària a La Salle. L'altra seva gran passió.

Laia Vives es va formar al Farners, el club del seu poble. L'hoquei el va descobrir a casa, amb el seu germà Oriol, dos anys més petit. Hi jugaven amb una pilota de tennis i una raqueta per estic. «Li feia falta una portera i jo m'ho passava molt bé fent-ne». Així va començar tot. Poc després ja demanava als pares poder-hi jugar amb el Farners i allà va iniciar una etapa formativa, amb 8 o 9 anys, que va tancar als 14 anys, fitxant pel Voltregà. De Sant Hipolit ja no s'ha mogut. Hauria pogut canviar d'aires més d'un cop «però no em veia en cap altre equip». Ni abans ni ara. Es retira i no té previst jugar a hoquei defensant cap altra samarreta, ni que fos en una categoria menys exigent i sense la pressió de competir a alt nivell. Tampoc ha canviat de posició, sota els pals. «Sempre he volgut ser portera, no em veig fent de jugadora. És diferent, original. No estic d'acord en això que a vegades es diu que els porters estan una mica llampats. Potser has de tenir un caràcter especial, perquè l'equip ho necessita així, però cada porter és un món», apunta.

Farà 30 anys el mes que ve i, pensa, ha arribat l'hora de dir prou. «Ho vull deixar en un moment bo, no m'agradaria arrossegar-me per les pistes», confessa. Se n'anirà amb tots els títols possibles a la butxaca, després d'haver guanyat aquest mateix any la cinquena Copa d'Europa derrotant el Gijón (0-1). El Voltregà és l'únic equip del continent que té al palmarès un repòquer.

El futur passa per seguir practicant esport (natació, pàdel), sense l'exigència d'ara, i continuar desenvolupant la seva feina de docent. La seva classe serà a partir d'ara l'únic equip. Laia Vives és la mestra més mediàtica de La Salle de Santa Coloma, perquè com és obvi, no a totes les escoles hi treballa una campiona amb tant extens palmarès. Ella intenta separar l'esport i la feina, però reconeix que «els pares s'assabenten que hi ha una professora que juga a hoquei i guanya copes, als nens també els fa gràcia i et feliciten, i el claustre ho segueix i t'anima per whatsapp». L'hoquei li ha servit de «hobby i vàlvula d'escapament» i ara té ganes d'implicar-se més en la tasca docent.

L'últim partit ja té dia i hora fixat. Serà el 27 de maig a les 8 del vespre. A Sant Hipòlit. El Voltregà rebrà l'Sferic Terrassa i, si no canvien molt les coses, pot tractar-se d'un duel sense gaire en joc perquè el Gijón té el títol de lliga ben encarrilat. Aquell vespre, però, l'hoquei gironí i català dirà adeu a la seva millor portera. Una campiona. Sota els pals. I a la classe.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/04/27/campiona-classe-retira/842935.html?utm_source=rss